

lyde, om man vilde bruge Ordet „Skibstønde“, og det er altsaa ikke nogen tidligere større Modstand, der nu senere er bleven mindre. Men den ærede sidste Taler gav selv det allerstørste Beviis for, hvor rigtigt det er at bruge „ton“ istedetfor „Skibstønde“ ved hvad han anførte om Obligationer. I det Dieblif, vi vilde udstede vore Obligationer i dansk Rigsmønt, er jeg overbevist om, at intet Menneffe i England vilde eie eller have dem. Det glæder mig forøvrigt, at den ærede Taler har valgt Obligationer til at anstille Sammenligning med, naar der er Tale om „Skibstønde“ eller „ton“; jeg burde maaskee have gjort den samme Sammenligning, men jeg vilde da være kommen til det modsatte Resultat af det, den ærede Taler kom til, idet jeg maa formene — og i saa Henseende tør jeg dog maaskee troe, at man vil tillægge mine Ord en vis Vægt —, at Sagen i England vilde kjøbe en dansk Obligation, naar den var udstedt f. Ex. paa 900 Rd. Rigsmønt istedetfor paa 100 Rstr.

Ordf. Det ærede Medlem har rigtig nok med en vis Behændighed anvendt det Argument, som jeg anførte; men han oversprang Sammenligningspunktet og førte det over paa Noget, som der paa ingen Maade er Tale om; at 1 Rigsdaler bliver det Samme som 1 Rstr. Hvis vi havde Mønt i Guldsod, der var lig 1 Rstr., og vi kaldte den 1 Rigsdaler Rigsmønt, saa gjorde det vistnok ikke Noget, enten vore Obligationer løde paa Pund Sterling eller paa Rigsdaler Rigsmønt. Jeg har kun sagt, at enten vi kaldte vore kongelige Obligationer „kongelige Obligationer“, eller vi kaldte dem „Forfrivninger“, eller hvilketsomhelst andet dansk eller fremmed Navn, saa gjorde det Intet til Sagen med Hensyn til deres Sælghed. Derimod er det ganske vist, at naar Værdien og vel især naar Metalsoden er forskjellig, saa kan det have nogen Indflydelse, uagtet det dog vel var et for stærkt Udtryk, den ærede Taler brugte, naar han sagde, at Ingen i England vilde eie eller have vore Obligationer, hvis de løde paa Rigsdaler Rigsmønt. Man seer dog andre Landes Papiere gaae paa fremmede Pengemarkeder, udstedte i og lydende paa Landets Mønt. Men ligeoverfor det ærede Medlems

Udtalelser om, at man ved Anvendelse af Ordet „Ton“ fik en Overbeviisning om, at det var det Samme som engelske Ton, men ikke saa ved „Skibstønde“, saa maa jeg gjentage, at ligeoverfor alle dem, der ere kyndige i Sagen i Udlandet, behøves ingen Forklaring, og at Enhver i Udlandet, der vil sætte sig ind i Sagen, altsaa ikke behøver nogen Forklaring. Dette vil skee med lige Mange, enten vi have Benævnelsen Tønde eller Ton; der blive lige Mange i Udlandet, der til Anvendelse i deres Befragtningsforretning eller anden Handel ville sætte sig ind i, hvorledes Forholdet er imellem vort Maal og det fremmede Maal; for dem, der have sat sig ind i Sagen og vide, at Skibstønde er det Samme, gjør jo Navnet Intet til Sagen. Men Forklaringen eller Forsikringen om Maalenes Lighed vil ogsaa være lige nødvendig for lige Mange i Udlandet, enten vi kalde det Ton eller Tønde, nemlig til alle dem, som ikke have sat sig ind i Forholdet. Hvad Navn vi bruge, saa bliver der ligefrem en Kundskab, som de Mænd i Udlandet, der befatte sig med vore Maal, maae erhverve sig; Skibsmæglerne i Udlandet maae først lære, at Ton engelsk og Ton dansk er det Samme, men de Samme ville i samme Tid lære, at Skibstønde er det Samme som Ton.

Spønsck: Jeg vil gjøre opmærksom paa, at her ikke er Spørgsmaal om Udsærdigelsen af Papiere, som skulle gaae mellem Mand og Mand som Værdipapiere i England, men her er Spørgsmaal om Udsærdigelsen af et offentligt Document, som skal lyde paa et bestemt autoriseret Maal for Skibe i Danmark, og vi indskrænke os ikke til deri at sætte en Benævnelse paa dette Genhedsmaal, men vi give en engelsk Forklaring af, hvori dette Maal bestaaer, hvilket de Herrer ville see af de Documenter, der ledsage det foreliggende Forslag. Det, hvorpaa det kommer an, er, at den Genhed, som vi antage i Fremtiden for vore Skibes Maaling, enten vi kalde den Skibstønde eller Ræst eller Ton, er i fuld mathematisk Overensstemmelse med den engelske Registration. Derpaa kommer det an, og derom alene er det, at de engelske offentlige Autoriteter ville forviske sig. Kunde der være Spørgsmaal om,